

Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, ο αγωνιστής συγγραφέας της Ερήμου (Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης (30 Μαρτίου)

Ο βιογράφος και σύγχρονος του Οσίου Ιωάννου μοναχός Δανιήλ Ραϊθηνός αναφέρει ότι δεν γνωρίζουμε «την πόλη που εγέννησε και ανέθρεψε τον θείον αυτόν άνδρα». Γεννήθηκε πιθανόν κατά το δεύτερο ήμισυ του 6^{ου} αιώνα και απέκτησε καλά την εγκύκλιο κοσμική σοφία. Σε ηλικία δεκαέξι ετών πρόσφερε τον εαυτόν του στον Χριστό και έγινε μοναχός στο όρος Σινά.

Υπετάγη στον γέροντα Μαρτύριο και εμπιστεύθηκε την ψυχή του σαν σε ένα άριστο κυβερνήτη αφού απέκτησε την αρετή της ξενιτείας και της ταπεινώσεως. Παρ' όλη την τέλεια υποταγή, ο Μαρτύριος τον κράτησε τέσσερα χρόνια ως δόκιμο και τον έκειρε μο-ναχό σε ηλικία, είκοσι ετών. Ένας από τους παριστάμενους μοναχούς προέβλεψε ότι ό νέος αυτός μοναχός μία ημέρα θα γινόταν φωστήρας της οικουμένης. Όταν έπειτα ο Γέροντας Μαρτύριος με τον μαθητή του επισκέφθηκαν τον Ιωάννη τον Σαββαΐτη, έναν από τούς πιο φημισμένους ασκητές της εποχής, εκείνος, παραμελώντας τον Γέρον-τα, έσπευσε να νίψει τα πόδια του Ιωάννη. Μετά δήλωσε ότι εμπνεόμενος από το Άγιο Πνεύμα ένιψε τα πόδια του ηγουμένου του Σινά.

Πέρασε δεκαεννέα χρό-νια στην μακάρια αμεριμνησία και στολίσθηκε με τα κατορθώματα της υπακοής. Μετά την κοίμηση του Γέροντά του εκλέγει την ερημιτική και ησυχαστική ζωή στη τοποθεσία Θολάς, οκτώ χιλιόμετρα μακριά από τη Μονή Σινά, όπου ζει 4ο χρόνια φλεγόμενος από θεία αγάπη. Έτρωγε απ' όλα όσα επιτρέπονται στους μοναχούς σε πολύ μικρή ποσότητα νικώντας την τυραννία της κενοδοξίας και την προσκόλληση στα υλικά. Με τη μνήμη του θανάτου καταπολεμούσε την ακηδία και την αμέλεια και με τη μελέτη των αύλων και ουρανίων αγαθών έκοψε τα δεσμά της λύπης. Μετά τους αγώνες και τους κόπους του ο Κύριος του χάρισε την υψοποιό ταπείνωση αφαιρώντας ολοκληρωτικά την ακάθαρτη υπερηφάνεια.

Αποσυρόταν συχνά σε απομακρυσμένο σπήλαιο, και προσευχόταν με δάκρυα φυλάσσοντας στην καρδιά την αδιάλειπτη προσευχή, καθιστώντας την οχυρό απόρθητο στις επιθέσεις των λογισμών. Ο ύπνος του ήταν τόσοσ, όσος χρειαζόταν για να μη βλαφθεί το μυαλό του από την αγρυπνία. Πριν τον ύπνο προσευχόταν και τακτοποιούσε τα κείμενα που έγραφε.

Με την παρέμβαση άλλων ασκητών υπεχώρησε και δέχθηκε ως μαθητή του έναν νεαρό μοναχό, ονόματι Μωυσή που με την προσευχή του έσωσε από βέβαιο θάνατο εξ αιτίας της πτώσης ενός βράχου. Όταν ο Μωυσής επέστρεψε το βράδυ από την εργασία που του ανέθεσε ο Γέροντάς του, του αφηγήθηκε ότι όταν ξάπλωσε να ξεκουρασθεί μέσα στον ύπνο του άκουσε ξαφνικά την φωνή του Γέροντά του να τον καλεί, την στιγμή ακριβώς που ο βράχος είχε αποσπαστεί και απειλούσε να τον συντρίψει.

Κάποτε με την προσευχή του λύτρωσε έναν μο-ναχό από τον δαίμονα της πορνείας που τον έσπρωχνε στη θλίψη και την απελπισία. Μια άλλη φορά, έφερε βροχή. Ο Θεός του έδωσε το χάρισμα της πνευματικής διδασκα-λίας. Στηριζόμενος στην προσωπική του εμπειρία, κατηχούσε γενναιόδωρα όλους όσοι έρχονταν να τον βρουν, σχετικά με τα εμπόδια που παρα-μονεύουν τους μοναχούς στον αγώνα τους εναντίον των παθών και του άρχοντα του κόσμου τούτου. Αυτή η πνευματική διδασκαλία προκάλεσε την ζηλοφθονία ορισμένων, οι οποίοι διέδωσαν συκοφαντίες εναντίον του. Ο Όσιος Ιωάννης δεν προσπάθησε να δικαιολογηθεί αλλά σταμάτησε να διδάσκει επί έναν ολόκληρο χρόνο για να μην ερεθίζονται οι μνησικάκοι. Μόνον μετά την επιμονή των μεταμελημένων συκοφαντών του πείσθηκε να δεχθεί και πάλι επισκέπτες.

Ταξίδεψε σε διάφορα μοναστήρια της Αιγύπτου. Επισκέφθηκε κυρίως ένα μεγάλο κοινόβιο στην περιοχή της Αλεξάνδρειας, αληθινό επί-γειο ουρανό, το οποίο διηύθυνε ένας θαυμαστός ποιμένας προικισμένος με αλάνθαστη διάκριση.

Όταν ο άγιος συμπλήρωσε σαράντα χρόνια παραμονής στην έρημο, έγινε διά της βίας ηγούμενος (περί τό 65ο) της Μονής του Σινά. Αφηγούνται ότι την ημέρα της ενθρόνι-σής του παρίσταντο εξακόσιοι προσκυνητές, και ενώ βρίσκονταν όλοι κα-θισμένοι στην τράπεζα, αξιώθηκαν να δουν τον προφήτη Μωυσή, ντυμένο με λευκό χιτώνα, να πηγαινοέρχεται δίνοντας οδηγίες στους μαγείρους, στους οικονόμους, στους δοχειάρηδες και άλλους διακονούντες.

Ο ηγούμενος της Ραιϊθώ, που επίσης ονομαζόταν Ιωάννης, του ζήτησε να εκθέσει, μεθοδικά και συνεπτυγμένα, όσα πρέπει να γνωρίζουν οι μοναχοί για την σωτηρία τους. Έγραψε τότε τις «Πλάκες του πνευματικού Νόμου». Παρουσίασε τον πραγματεία του υπό μορφή κλίμακας τριάντα αναβαθμών. Σε αυτή την ορθόδοξη εγκυκλοπαίδεια της πνευματικής ζωής, δεν θεσπίζει κανόνες, αλλά με αφετηρία πρακτικές συστάσεις, λεπτομέρειες συνετά επιλεγμένες, αφορισμούς ή αινίγματα μυεί την ψυχή στον πνευ-ματικό αγώνα και στην διάκριση των λογισμών.

Προς το τέλος της ζωής του υπέδειξε τον αδελφό Γεώργιο, να τον διαδεχθεί στην ηγουμενία. Όταν επρόκειτο να εκδημήσει προς Κύριον, ο Γεώργιος του είπε: «Με αφήνεις λοιπόν και φεύγεις; Εγώ παρακαλούσα, εσύ να προπέμψεις εμένα. Διότι εγώ, κύριέ μου, δεν μπορώ χωρίς εσένα να ποιμάνω τη συνοδεία. Και τώρα αντίθετα προπέμπω εσένα!» Του απάντησε τότε ο Όσιος Ιωάννης: «Να μη λυπάσαι και να μην ανησυχείς, διότι εάν βρω παρρησία ενώπιον του Κυ-ρίου, δεν θα σε αφήσω πίσω μου να συμπληρώσεις χρόνο». Πράγματι, δέκα μήνες μετά την κοίμηση του Ιωάννου, ο Γεώργιος εξεδήμησε και εκείνος προς τον Κύριο.